

Çatı katındaki gezegenle birlikte kendi hikâyeyi keşfetmek

NIHAN ÇAKIR

“Neyse ki, her şey değişim içinde. Dünyanın kapısı size ne kadar kapatılsa da, aralayan birileri mutlaka çıkıyor.”

Usta yazar Behiç Ak'ın Güneşli Kitaplığı'ndan çıkan yeni kitabı Çatıdaki Gezegen'in henüz başlarındaydım ki, yeğenlerimin, yazarı neden bu kadar sevdiğini bir kez daha anladım. Biri kan bağı, üçü gönül bağı olan dört yeğenim var. Behiç Ak, her bir kitabında onlara dünyanın kapılarını yeniden aralıyor. İşte bu yüzden de, hepsi Behiç Ak'ın sıkı takipçisi.

Yeğenlerimin duygularını ve düşüncelerini ifade ediş biçimlerine, kurdukları cümlelere tanık olduğumda sık sık hayranlık duyarım. Çoğu zaman karmaşanın içinde gördükleri sadelik, bilgece ve yalın düşünceleri, bir yetişkin olarak beni şaşırtır. Bu nedenle Çatıdaki Gezegen'i okurken de, satır aralarında yeğenlerimin cümlelerini gördüm, pek çoğunda muzipçe gülümsedim. Birkaç gün sonra benzer cümleleri onlardan duyacağıma emindim.

Çocuk edebiyatındaki üretkenliğiyle tanınan çok yönlü sanatçı Behiç Ak, Çatıdaki Gezegen'de kendi doğasından koparak sanal dünyaya ya da akıllı telefonlara teslim olmuş, kişisel sınırlarını apartmanın sınırları olarak benimsemiş ebeveynlerinin gölgesindeki bir çocuğu anlatıyor. Çatıdaki Gezegen'in kahramanı Serdar'ın kendi ifadesiyle söylersek, bir “paket çocuk” hikâyesi. Üstelik yazar bu hikâyeyi, yalın bir bakış açısıyla, akıcı ve

Behiç Ak

çoğu zaman muzip bir dille ve sürükleyiciliğinden taviz vermeden anlatıyor.

Behiç Ak'ın, bu coğrafyada çocuğa atfedilen “anlamaz, bilmez, vb” ön kabulleri kırmaya niyetli olduğu da çok açık. Kitabın kahramanının düşüncesi de aynı yönde zaten. “Galiba biz her şeyin kısaltılmışını okuyorduk. Çocuk olduğumuzdan, sadece basitleştirilmiş kitaplar okuyabileceğimiz düşünülüyordu belki de...” deyiveriyor bir yerde.

Kitabın kahramanı Serdar, çocuklara özgü bilgece bakış açısıyla Behiç Ak'ın yetişkinlere atfen işaret ettiği her bir soruna “çocukça” çözümler üretiyor. Yüzümüzde oluşan muzip gülümseme de, “işte bu kadar kolay aslında!”nın ifadesi. Hayatı zorlaştıran biz yetişkinleriz sanki.

Anne ve babası tehlikeli bulunduğu için sokakta oynamanın tadını hiç bilmeyen kahramanımız Serdar, günün birinde tesadüfen sokak kadar çekici bir yer keşfediyor. Çatı katı. Sürekli kahramanımız diyorum, çünkü Behiç Ak, Serdar'ı, çatı katını keşfetmesiyle birlikte kahramanlara yaraşır bir yolculuğa çıkarıyor.

Serdar çatı katına yaptığı her ziyarette farklı bir şey keşfediyor. Bir gün, “içindeki büyük boşluğu nasıl doldurmam gerektiğini bulmuş gibiydim” derken; diğer gün, eskiden okuduğundan daha kalın bir Don Kişot kitabı keşfediyor. Başka bir gün ise, çatıyı aşarak sokakla tanışmanın bir yolunu... Onun gibi çatıyı kullanan başka bir apartman sakininin anılarını. İlk kez sokak futbolu oynamayı ya da Don Kişot gibi konuşmasının sonuçlarını...

Kahramanımız Serdar, aynı zamanda keşfetmenin bir çeşit macera olduğunu da çatı katında öğreniyor. Günlerce hiç sayı kullanmadan konuşmak, küçük lastik top-la çatıdan çatıya haberleşmek, çatı katına atılmış eski şapkaları takmak ve başkalarının alaycı bakışlarına katlanmak gibi.

Behiç Ak, yeni çocuk romanı Çatıdaki Gezegen'de her yaşta okuyucusuna başka bir dünyanın kapılarını aralıyor demiştim. İşte o kapının ardında Don Kişot, Kaptan Ahab ya da Ceronimo gibi edebiyat karakterlerinin zenginleştirdiği sıradışı bir hayal dünyası bulunduğunu gösteriyor.

ÇATIDAKİ GEZEĞEN

Behiç Ak
Güneşli Kitaplığı